

พระมหาบุญเชิด สุขแม่น. (2553). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกัน ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมชาติจากจ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การจัดการการเรียนรู้). พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.วิชา ทรวงแสง , ดร.แสน สมนึก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา ก่อนทดลองกับหลังทดลอง หลังทดลอง และแต่ละระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมชาติจากจ. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคานหามและโรงเรียนเขานวนวิศ ตำบลคานหาม อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 กลุ่ม รวม 56 คน เป็นกลุ่มตามสภาพจริง จับฉลากเป็นกลุ่มทดลองสองกลุ่ม โดยโรงเรียนวัดคานหามได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่าง โรงเรียนเขานวนวิศได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบธรรมชาติจากจ. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 28 ชั่วโมง ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง เป็นกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม มีการทดสอบก่อนและหลังทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่าง 14 แผน แผนการเรียนรู้แบบธรรมชาติจากจ. 14 แผน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบคู่ขนาน) แบบวัดเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบสองทาง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกัน หลังทดลองที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมชาติจากจ.สูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกัน ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมชาติจากจ.ไม่แตกต่างกัน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาหลังทดลองของแต่ละระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมชาติจากจ.แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

PhramahaBoonchird Sukmane. (2553). **A Comparison of Learning Achievement and Attitude toward Buddhism Subject of Prathomsuksa Five Students with Different Emotional Quotient (EQ) Taught by Case Study Technique and Dhamma Sa Katcha.** Master Thesis, M. Ed. (Learning Management). Phranakhon Si Ayutthaya : Phranakhon Si Ayutthaya Rajaphat University. Advisory Committee : Associate Professor Dr. Wicha Suangsawang, Dr.San Somnug

ABSTRACT

The purpose of this quasi experimental research was to compare the learning achievement and attitude toward Buddhism Subject of prathomsuksa five students before and after the experiment and each level of emotional quotient using case study technique and Dhamma Sa Katcha technique. The samples were 2 groups comprising 56 students studying at Wad Karnharm and Chaowawat School in Uthai district in Phranakhon Si Ayutthaya province. The sample groups which were intact groups were divided into two experimental groups by drawing lots. The group from Wad Karnharm School was taught by the case study technique, and while the one from Chaowawat School by Dhamma Sa Katcha technique. The duration of the experiment was 28 hours. The research design was pretest - posttest with non – equivalent group. The research instruments consisted of 14 plans using the case study technique and another 14 plans using Dhamma Sa Katcha technique, a paper for an achievement test, an attitude test, and a paper for an EQ test. Statistical analysis was performed using MANOVA.

The results indicated as follows :

1. Learning achievement and attitude toward Buddhism subject of the students whose emotional quotient was different after the experiment in both groups were higher than those before the experiment with a statistically significant level of .05.
2. Learning achievement and attitude toward Buddhism subject of the students whose emotional quotient was different after the experiment in both groups were not different.
3. Learning achievement and attitude towards Buddhism subject after the experiment of the students at each level of emotional quotient in both groups were different with a statistically significant level of .05.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้เพราะความเมตตาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วิชา ทรวงแสงวส ดร.แสนสมนึก และดร.สุภัทรา คงเรือง มีคุณในการตรวจสอบและแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ดร.กฤษณา กิตติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์คำ พาหอม นางเพยาวี ชาตินันท์ นางบุปผา บุญน้อม นางมณี คงสำรวย ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบและแนะนำแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย อันเป็นสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและนักเรียนโรงเรียนวัดคานหามและโรงเรียนเซวณวัศ ตำบลคานหาม อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ได้อำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความห่วงใยจากครอบครัว คณะอาจารย์และเพื่อนๆ สาขาการจัดการการเรือน ที่ให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ คำปรึกษา กำลังใจ อันเป็นพลังพิเศษให้สำเร็จลุล่วงครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดจากการศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอน้อมเป็นเครื่องบูชาพระคุณพระรัตนตรัย คุณอุปัชฌาย์อาจารย์ มารดาบิดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาให้กับผู้วิจัยด้วยใจอันประเสริฐยิ่ง.

พระมหาบุญเชิด สุขแม่นัน